

реакції в організмі). При серйозних ураженнях суглобів, можна використовувати протизапальні нестероїдні препарати. Захворілу тварину слід помістити в сухе і достатньо тепле приміщення. Слід не надавати фізичних навантажень для улюбленця в період захворювання.

Отримані результати патогенетичної дії на організм собак спірохет *Borrelia* та проведення діагностики покращить рівень знань про прогресуючу на території України хворобу Лайма.

УДК 636.084:619.4

Михалків В. В., студент II курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»
Науковий керівник – Решетник А. О., кандидат ветеринарних наук, доцент,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Україна

ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ ФУЗАРІОТОКСИКОЗУ СВИНЕЙ

Вирощування високопродуктивних тварин потребує, насамперед, створення міцної кормової бази і повноцінної годівлі, відповідно до віку і продуктивності. Зниження якості кормів може бути пов'язане з порушенням зоогігієнічних вимог заготівлі, зберігання, приготування до згодовування чи транспортування. Мікроскопічні гриби, як невід'ємний компонент екосистеми, присутні на усіх етапах виробництва, транспортування, зберігання, переробки і використання зерна та зернопродуктів. У процесі життєдіяльності гриби продукують мікотоксини, котрих вважають найбільш небезпечними контамінантами кормів та харчових продуктів у природних умовах. При порушенні технології заготівлі кормів і неправильному їх зберіганні, корми часто уражаються грибковою мікрофлорою. Шкідливий вплив кормів, уражених грибковою мікрофлорою, пов'язаний з утворенням токсичних речовин, які виділяються грибками, накопиченням продуктів розпаду поживних речовин корму, а також здатністю деяких видів грибків при надходженні в організм з кормом і повітрям, паразитувати в тканинах і органах тварин. У господарстві спостерігали захворювання фузаріотоксикозом серед свинопоголів'я.

Метою досліджень було вивчити ураженість концентрованих кормів токсичними грибками; встановити рівень токсичності ураженого корму; вивчити клінічний перебіг токсикозу серед поголів'я свиней та розробити систему лікувально-профілактичних заходів.

Підозрілий в ураженні грибковою флорою корм та компоненти з яких він виготовлявся піддавались органолептичному дослідженню та мікологічному контролю в лабораторних умовах. Токсико-біологічний контроль корму проводили методом проби на шкірі кроля. Лабораторне дослідження крові проводили за загальноприйнятими методиками. Клінічне обстеження хворих тварин здійснювали згідно існуючого плану клінічного обстеження.

Суміші концентрованих кормів, які використовуються для годівлі тварин виготовляють у господарстві. На другий день, після того, як свиням згодували концентровані корми з нововиготовленої партії, проявились наступні ознаки захворювання: пригнічення, зниження або втрата апетиту, у деяких тварин –

пронос, синюшність в ділянці підгрудка, нижньої частини шиї, живота. Найбільш виражені ознаки хвороби проявились у свиноматок та у свинок (4-5 місячного віку). Відмічали припухлість і набряк зовнішніх статевих губ, ануса, свиноматки абортували. Хвороба перебігала на фоні температури тіла, яка була в межах фізіологічної норми. Тваринам негайно виключали з раціону підозрілий в токсичності концентрований корм. Попередній діагноз – F-2 токсикоз. Хворим призначали 1-добову голодну дієту, з необмеженим вживанням води. Специфічних методів лікування F-2 токсикозу не розроблено, тому для лікування було використано такі препарати як – 0,2% розчин платифіліну гідротартату, кофеїн-бензоат натрію 20 %, антибіотик Фармазин® 50 – з метою пригнічення розвитку секундарної мікрофлори і попередження ендометритів у тварин, що абортували, а також вітамінний препарат – Солвімін Селен (2 г га голову підсвинкам і 4 г свиноматкам) та стимулятор обміну речовин – Катозал® 10%.

На основі проведених токсико-мікологічних та клінічних досліджень тварин був підтверджений діагноз захворювання: F-2 токсикоз свиней. Запропоноване лікування дало хороший терапевтичний ефект. Курс лікування тривав 2-3 дні. В результаті лікування всі тварини одужали. Свиноматки, що абортували і ремонтний молодняк рекомендували перевести на відгодівлю, щоб у перспективі не допустити їх використання для репродукції стада.

УДК 619:616.993.192.6

Мойсішин О. В., студент II курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»
Науковий керівник – Мушинський А. Б., кандидат біологічних наук, доцент,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ЕПІЗООТОЛОГІЇ АКАРОЗІВ М'ЯСОЇДНИХ В УМОВАХ ПОДІЛЬСЬКОГО РЕГІОНУ

В останні роки значно збільшилась кількість собак і котів у приватних осіб та розплідниках різної форми власності. Частіше, серед ектопаразитарних захворювань дрібних свійських тварин зустрічаються акарози, спричинені акариформними кліщами. Незважаючи на різноманітність способів діагностики та засобів лікування акарозів м'ясоїдних, проблема боротьби з цими захворюваннями залишається актуальною.

Дослідження проводились в умовах міської ветеринарної лікарні м. Кам'янець-Подільського та лабораторія кафедри інфекційних та інвазійних хвороб факультету ветеринарної медицини і технологій у тваринництві Подільського державного аграрно-технічного університету (м. Кам'янець-Подільський).

Мета роботи полягала у вивченні поширення акарозів собак та котів, визначенні економічно ефективних препаратів для лікування дрібних свійських тварин хворих на акарози.

Для виконання поставленої мети необхідно було вирішити наступні задачі: вивчити поширення акарозів собак та котів у м. Кам'янець-Подільський Хмельницької області.